

گاه‌شمار پردازنده‌های اینتل

کمک پردازنده ریاضی را در خود جای داده بود.

۱۹۷۹ (۱۳۵۸)

8088

مدل‌های ۵ مگاهرتزی و ۸ مگاهرتزی این تراشه پردازنده‌های استاندارد IBM PC و کامپیوترهای شخصی سازگار بودند. موفقیت 8088، اینتل را وارد فهرست ۵۰۰ شرکت اول آمریکا (Fortune 500) کرد.

به مناسبت چهلمین سال تولد شرکت اینتل، فهرستی از سال‌های مهم را در تاریخچه تراشه‌های اینتل فراهم کرده‌ایم. این شرکت در ایجاد محیط کامپیوتری‌ای که در آن زندگی می‌کنیم کمک شایانی کرده است. از تراشه‌های درون یک ماشین حساب گرفته تا کامپیوترهای ۴۸۶، و آنگاه عصر پنتیوم که کامپیوترهایمان فصل به فصل از رده خارج می‌شد، تراشه‌های اینتل از بدو تولد در قلب کامپیوترهای شخصی بوده است. این فهرست را بخوانید و کمی خاطرات گذشته را زنده کنید.

۱۹۹۴ (۱۳۷۳)

پنتیوم اولین پردازنده پنتیوم در سرعت ۱۰۰ مگاهرتز کار می‌کرد و به کامپیوترها امکان داد که به آسانی داده‌های دنیای زنده، مانند صحبت، صدا، دست‌نویس، و عکس را به کار بگیرند.

۱۹۸۲ (۱۳۶۱)

80286

با ورود 286، خانواده‌ای از پردازنده‌ها متولد شد. پردازنده 286 اولین تراشه‌ای بود که با نرم‌افزار نوشته‌شده برای پردازنده 8088 سازگاری داشت.

۱۹۹۵ (۱۳۷۴)

پنتیوم پرو در پاییز سال ۱۹۹۵ به بازار معرفی شد. پردازنده پنتیوم پرو برای کاربردهای سرور و ایستگاه کاری ساخته شد. داخل بسته هر پردازنده یک تراشه حافظه نهانگاهی سطح دوم گنجانده شد. پنتیوم پرو حاوی 5.5 میلیون ترانزیستور بود.

۱۹۷۱ (۱۳۵۰)

4004 این تراشه ۴۰۰ کیلوهرتزی در

ماشین حساب‌های Busicom به کار رفت. نخستین ریزپردازنده دنیا، و همچنین نخستین قطعه نیم‌رسانا بود که در سطح تراشه، عملیات یک کامپیوتر را انجام می‌داد.

۱۹۸۵ (۱۳۶۴)

386 DX

پردازنده ۳۲ بیتی اینتل برای کامپیوترهای رومیزی بود. این پردازنده ۲۷۵۰۰۰ ترانزیستور را در خود جای داده بود.

۱۹۹۵ (۱۳۷۴)

پنتیوم II کامپیوترهای رده بالای رومیزی و سرور از تراشه 7.5 میلیون ترانزیستوری پنتیوم II بهره گرفتند که فناوری MMX را در خود داشتند. این فناوری اختصاصاً برای پردازش کارآمد داده‌های ویدئو، صدا، و گرافیک طراحی شده بود. این پردازنده به شکل کارتریج بود و یک تراشه

۱۹۷۴ (۱۳۵۳)

8080

در کنترل‌کننده‌های چراغ‌های راهنمایی و همچنین کامپیوتر Altair (یکی از نخستین کامپیوترهای شخصی) به کار رفت. ریزپردازنده 8080 نخستین ریزپردازنده‌ای بود که به گونه‌ای گسترده به کار گرفته شد.

۱۹۸۹ (۱۳۶۸)

486 DX

پردازنده 486 اینتل نخستین پردازنده‌ای بود که یک

Pentium D 800 تولد

پردازنده‌های دو هسته‌ای! کامپیوترهای شخصی رومیزی از این فناوری جدید بهره‌برداری کردند، که دو هسته پردازنده را در یک CPU جای داده بود.

نخستین ریزپردازنده اینتل، 4004، که ۳۰ سال پیشتر ساخته شده بود، با سرعت ۱۰۸ کیلوهرتز (۱۰۸ هزار هرتز) کار می‌کرد؛ این سرعت را با سرعت 1.5 گیگاهرتزی (1.5 میلیارد هرتزی) اولیه پنتیوم 4 مقایسه کنید.

حافظه نهانگاهی (cache memory) سرعت - بالا داشت.

۱۹۹۸ (۱۳۷۷)

Pentium II Xeon

پردازنده Xeon برای سرورها و ایستگاه‌های کاری طراحی شد.

۲۰۰۲ (۱۳۸۱)

Pentium 4 3.06 GHz

با فناوری Hyper-Threading Technology معرفی شد. این فناوری به یک تراشه امکان می‌دهد که دو پردازنده فیزیکی را شبیه‌سازی کند، و در نتیجه داده‌ها را کارآمدتر پردازش کند.

۲۰۰۶ (۱۳۸۵)

Core Duo معماری کنونی

تراشه‌های اینتل، که Core نامیده می‌شود، ابتدا در سال ۲۰۰۶ عرضه شد. طراحی کارآمد و سرعت خوب این پردازنده، اینتل را دوباره از رقیب خود AMD جلوتر برد.

۱۹۹۹ (۱۳۷۸)

پنتیوم III اولین گونه این پردازنده در سرعت ۵۰۰ مگاهرتز کار می‌کرد، و ۷۰ دستورالعمل جدید را معرفی کرد - شامل دستورالعمل‌های SIMD. این پردازنده 9.5 میلیون ترانزیستور را در خود جای داده بود. و با استفاده از فناوری 0.25 میکرونی ساخته شد.

۲۰۰۴ (۱۳۸۳)

Low Voltage Intel Pentium M

پردازنده پنتیوم M، چیپست 855، و PRO/Wireless 2100 سه بخش اصلی پلت‌فرم Centrino هستند. Centrino اختصاصاً برای کامپیوترهای پورتابل طراحی شد، با امکان LAN بی‌سیم توکار.

۲۰۰۷ (۱۳۸۶)

Core 2 Quad Q6600

کامپیوترهای دسک‌تاپ، به ویژه سیستمهای بازی رده-بالا، حاوی این پردازنده چهار هسته‌ای 2.4 گیگاهرتزی شدند. پردازنده‌های چهار هسته‌ای هنوز مطرح‌ترین فناوری روز هستند. □

۲۰۰۰ (۱۳۷۹)

Low Voltage Mobile Intel Celeron

برای کامپیوترهای موبایل طراحی شد، و ارزان قیمت بود.

۲۰۰۵ (۱۳۸۴)

Pentium 4 Processor Extreme

Edition پردازنده P4 Extreme Edition با سرعت ساعت شگفت‌آور 3.8 گیگاهرتز کار می‌کرد، که سریع‌ترین سرعت ساعتی بود که اینتل رسماً عرضه کرده بود. بازی‌دوستان عاشق این پردازنده شدند.

۲۰۰۰ (۱۳۷۹)

پنتیوم 4 پردازنده پنتیوم 4 در دل خود ۴۲ میلیون ترانزیستور داشت و با خطوط مدار الکترونیکی 0.18 میکرونی ساخته شد.